

Małgorzata Karczewska, Maciej Karczewski

Paprotki Kolonia, st. 41, gm. Miłki,
woj. suwalskie, AZP 21-73/73

Informator Archeologiczny : badania 28, 47-48

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Mutowo, st. 2
gm. Szamotuły, woj. poznań-
skie

Muzeum-Zamek Górków w Szamotu-
 łach

Badania prowadził mgr Ryszard Pietrzak przy współpracy mgr. Pawła Pawlaka. Finansowane przez Muzeum-Zamek Górków w Szamotułach. Czwarty sezon badań. Cmentarzyska kultury pomorskiej i wielbarskiej oraz elementy osadnicze kultury łużyckiej, okresu wpływów rzymskich, wczesnego średniowiecza i okresu nowożytnego.

Tegoroczne prace terenowe były kontynuacją badań z lat poprzednich. Skoncentrowano je w południowej i północnej strefie stanowiska. Założono 10 wykopów o łącznej powierzchni 223,75 m². Zarejestrowano 88 obiektów archeologicznych oraz warstwy kulturowe. Prace w południowej strefie stanowiska pozwoliły wyznaczyć zasięg cmentarzyska kultury wielbarskiej. Zarejestrowane tam obiekty osadnicze należy najprawdopodobniej łączyć z okresem wpływów rzymskich i nowożytnym. Zalegające nad nimi warstwy kulturowe to pozostałości osadnictwa związanego z kulturą wielbarską i okresem wczesnego średniowiecza (faza D/E). W północnej strefie stanowiska zarejestrowano 2 groby popielnicowe kultury pomorskiej. Jeden z nich zawierał uszkodzoną popielnicę, w drugim natomiast stwierdzono popielnicę przykrytą misą. Znajdowała się ona w obstawie kamiennej. Pochówek był wyposażony w naszyjnik wykonany z elementów żelaznych i brązowych. Zarejestrowano również warstwę związaną z osadnictwem nowożytnym (stwierdzono w niej monety — „boratynki” Jana Kazimierza).

Materiały i dokumentacja z badań przechowywane są w Muzeum-Zamku Górków w Szamotułach.

Badania będą kontynuowane.

Namysłów, st. 27, gm. loco, woj. opolskie — patrz: środkowa i późna epoka brązu

Paprotki Kolonia, st. 41
gm. Miłki, woj. suwalskie
AZP 21-73/73

Filia Uniwersytetu Warszawskiego
 w Białymstoku Instytut Historii
 Muzeum Okręgowe w Suwałkach

Badaniami kierowali mgr mgr Małgorzata Karczewska i Maciej Karczewski. Finansowane przez Urząd Gminy Miłki, Instytut Historii Filii UW w Białymstoku i Muzeum Okręgowe w Suwałkach. Pierwszy sezon badań. Osada z wczesnej epoki żelaza i okresu wpływów rzymskich oraz ślady osadnictwa z epoki brązu.

Stanowisko zostało odkryte w trakcie badań AZP prowadzonych na obszarze 21-73 jesienią 1992 r. Znajduje się ono na polu ornym, na gruntach Gospodarstwa Rolnego Państwowego Funduszu Ziemi w Jagodnym Małym. Stanowisko zajmuje południowy skraj rozległego cypla wchodzącego od północy w torfowisko Nietlice.

Prowadzone w sierpniu 1994 r. badania ratownicze miały charakter sondażowy. Ich celem było wstępne rozpoznanie stopnia zniszczenia stanowiska oraz uściślenie jego chronologii ustalonej dzięki materiałom zabytkowym z powierzchni na neolit — okres wędrówek ludów. Wykop badawczy o powierzchni 18,75 m wytyczono w pobliżu linii brzegowej dawnego jeziora. Pod warstwą orną natrafiono w nim na warstwę kulturową o miąższości od 10-12 do 34 cm. W jej obrębie wystąpiły pojedyncze zabytki krzemienne i węgle drzewne, bryłki polepy oraz mocno rozdrobnione fragm. naczyń o zerodowanych i odbarwionych powierzchniach. Zabytki zalegały pomiędzy różnej wielkości kamieniami tworzącymi dość zwarty bruk, ograniczony od strony torfowiska pasmem większych kamieni.

Ilość kamieni zwiększała się przy spągu warstwy kulturowej. Występowanie fragm. warstwy kulturowej również pod tymi kamieniami, które tkwiły częściowo w warstwie calca pozwala wykluczyć przypuszczenie o naturalnym pochodzeniu bruku kamiennego. Bruk ten stanowił najprawdopodobniej fragm. umocnionej linii brzegowej dawnego jeziora. Przemawia za tym układ kamieni, występowanie ich w obrębie warstwy kulturowej oraz fakt, że od nieprzepuszczalnej warstwy gliny zwałowej warstwa kulturowa oddzielona była zaledwie kilku-, kilkunastocentymetrową warstwą piasku. Na zachodnim skraju bruku natrafiono na pojedynczą jamę postłupową.

Rodzaj i stan zachowania materiału zabytkowego nie pozwalają na formułowanie jednoznacznych wniosków co do przynależności chronologiczno-kulturowej odkrytych relikwów osadnictwa. Ich chronologia ustalona na podstawie fragm. ceramiki obejmuje wczesną epokę żelaza i okres wpływów rzymskich. Pojedyncze zabytki mogą być też związane z osadnictwem z epoki brązu.

Materiały złożono w Muzeum Okręgowym w Suwałkach.

Badania będą kontynuowane.

Pińczów, st. 37, gm. loco, woj. kieleckie — patrz: środkowa i późna epoka brązu

**Podłęże, st. 4
gm. Niepołomice, woj. krakow-
skie
AZP 103-58/38**

Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka

Badania prowadził Kazimierz Reguła. Finansowane przez Muzeum Żup Krakowskich Wieliczka. Trzeci sezon badań. Cmentarzysko ciałopalne kultury łużyckiej z wczesnego okresu halsztackiego.

Kontynuowano ratownicze badania archeologiczne. Stanowisko położone jest na krańczej terasy nadzalewowej Wisły, nachylonej nieznacznie w kierunku wschodnim, kilkadziesiąt metrów na południowy zachód od stanowiska 3 (osada), na obszarze przysiółka o nazwie Rudzica. Jest ono znacznie zniszczone wskutek działania nielegalnej piaskowni. W oparciu o siatkę arową założono 3 odcinki badawcze na skraju piaskowni oraz w partii częściowo zniszczonej w trakcie eksploatacji surowca. Prace wykopaliskowe objęły obszar o powierzchni 85 m². Odsłonięto warstwę kulturową o grubości 60–70 cm, z materiałem krzemiennym (neolit), ułamkami naczyń (wczesna epoka żelaza, wczesne średniowiecze, średniowiecze, czasy nowożytne), przepalonymi kośćmi ludzkimi i wyrobem z brązu (mała sprzączka). Na głębokości 80–102 cm natrafiono na 3 groby — jeden ciałopalny, jamowy, bezpopielnicowy i dwa pochówki symboliczne, jamowe. Z wypełnisk jam grobowych wydobyto: 6 naczyń zachowanych w całości (placek gliniany, waza, 2 czerpaki, misa, naczynie jajowatego kształtu), 4 fragm. niekompletnych garnków oraz przepalone kości ludzkie i kawałki zmineralizowanego drewna ze stosu.

Badania będą kontynuowane.

**Rymanów, st. 25
gm. loco, woj. krośnieńskie**

Badania sondażowe prowadzili J. Ginalski i A. Muzyczuk. Osada. Okres halsztacki — okres lateński.

*Literatura: *Materiały...*, s. 184.